

El Comitè de Gestió, impugnat

Les taronges de la discòrdia

Dos mesos després d'iniciar-se la campanya citrícola, els preus han caigut en picat en el mercat europeu. La circumstància ha creat tensió en el sector i ha radicalitzat les cooperatives i la Unió de Llauradors i Ramaders.

La decisió de les cooperatives tarongeres d'abandonar el Comitè per a l'Exportació de Cítrics ha fet vesar el got per a la desfeta d'aquest organisme que presideix sense interrupció, des de la seua creació fa molts lustres, l'incombustible home de negocis Julio de Miguel. Al si d'aquest comitè cohabitaven empresaris exportadors de cítrics, les cooperatives que ara han tancat la porta i representants sindicals agraris. Julio de Miguel, quan més creixia la crisi i amb un peu fora i l'altre dins de l'organisme impugnat en aquests moments, deia a finals de la setmana passada a aquest setmanari durant una entrevista en exclusiva que "aquesta no és la primera vegada que les cooperatives se'n van. Ja hi ha hagut uns altres precedents i després han tornat. El mateix que alguns exportadors...". L'actitud de "aquí no passa res" del cap visible del sector citrícola amagava amb prou feines un profund malestar que ara s'ha materialitzat amb fugues i desercions molt significatives.

Un dels sindicats més representatius dins d'aquest organisme, l'Associació Valenciana d'Agricultors, AVA, la insubordinació de les cooperatives l'ha agafat quasi amb el peu canviat, segons declarava a EL TEMPS el mateix president d'aquesta organització, Vicente Hernández. El mateix li ha succeït a la Unió de Llauradors i Ramaders, que no esperava, segons indicava també un dels portaveus a aquest setmanari, una radicalització tan sobtada de les cooperatives i de tanta envergadura.

Per anar al fons del complicat assumpte cal no oblidar alguns fets rellevants esdevinguts en els últims mesos. Diversos exportadors, els més potents del grup, darrerament han demostrat clara reticència per a continuar dins del comitè. Un concretament, Antonio Muñoz, de Múrcia, qüestionava a co-

Taronges.

mençament d'aquesta campanya l'autoritat de l'esmentat organisme i ignorava ni més ni menys que les dates fixades per a iniciar l'exportació d'una de les varietats, la Marisol. "Pense que ara ja no és necessari sotmetre's a un calendari per a l'exportació de cítrics, sempre que el producte compleisca les regles que imposa la Comunitat Europea que, al cap i a la fi, és la que té autoritat per al nostre comerç", declarava Muñoz després d'haver aconseguit que el mostratge anticipat obtinguera el vist-i-plau del SOIVRE, organisme oficial de control de qualitat per a l'exportació de fruites i hortalisses.

Precisament d'aquí vénen tots els problemes que han generat l'eixida a la desbandada de grups del comitè de gestió. L'impertèrrit Julio de Miguel, posant al

mal temps bona cara, conta: "he estat fa pocs dies en mercats europeus i he pogut observar que, a pesar de tot, els nostres cítrics s'hi venen bé". Concretament a Bèlgica, on ha estat per presidir la passada setmana una reunió del CLAM, una espècie d'ONU de la taronja al Mediterrani en què es troben representats tots els països productors de cítrics del *Mar Nostrum*.

No hi ha dubte que les condicions particulars d'aquesta campanya 90-91 han fomentat encara més les dissensions dins el comitè, que sembla que són el començament de la fi. A hores d'ara, tot just dos mesos després del començament de les exportacions, arriben notícies que confirmen una gran caiguda dels preus dels cítrics valencians en els mercats europeus. La principal causa és l'augment de les quantitats exportades. Les cooperatives, amb el suport dels sindicats, han demanat amb insistència que "es facen contingents de mercaderia" per evitar que el joc de l'oferta i la demanda llance per terra els preus. Els exportadors, que segueixen una lògica comercial de "com més n'isca, millor", han aconseguit inundar Europa de cítrics fins al punt que comparant un any amb l'altre, en les mateixes dates, en aquesta campanya s'ha arribat a vora les 450.000 tones d'exportació, quasi 100.000 més que el 1989.

Les mesures de control que antany adoptava quasi amb un *ordene i mane* el Comitè de Gestió per a l'exportació de cítrics per regular les eixides de taronges, són ara història, i és la Comunitat Econòmica Europea, des del primer de gener del 1990, la que té la darrera paraula, coincidint amb l'inici de la segona fase del tractat d'incorporació d'Espanya al Mercat Comú. Brussel·les és, en definitiva, qui fa i desfà i sembla que ni Madrid, ni València tinguen ja molt a dir per regular el mercat exterior de cítrics.

Ignasi Pellicer